

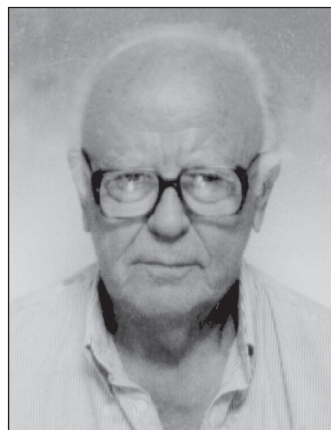
MILAN MILANOVIĆ
(1924 – 2005)

Krajem maja meseca 2005. godine, umro je prof. dr Milan Milanović, ginekolog, višegodišnji direktor Ginekološko-akušerske klinike i dekan Medicinskog fakulteta u Nišu.

Profesor dr Milan Milanović rođen je 10. juna 1924. godine u selu Međurečje, u okolini Jagodine, u porodici Tihomira, poljoprivrednika i majke Latinke, domaćice, kao četvrto dete u porodici. Osnovnu školu završio je odličnim uspehom, u mestu rođenja, a gimnaziju je učio u Jagodini, gde je maturirao 1944. godine. Posle završetka gimnazije odlazi u NOB, gde ostaje sve do 1946. godine, kada je demobilisan. Školske 1946/47. godine upisao se na Medicinski fakultet u Beogradu, gde je diplomirao 1952. godine. Iste godine se oženio Milicom.

Po završenom opštem lekarskom stažu u Nišu nastavio je specijalizaciju iz ginekologije i akušerstva i završava je 1957. godine. Dekretom biva raspoređen za ginekologa Opšte bolnice u Prokuplju. Osniva ginekološko odeljenje. Kao šef ginekološke službe organizuje ambulatnu i stacionarnu ginekološku službu i postavlja temelje ginekološko-akušerske službe u regionu Toplice.

Na raspisani konkurs Medicinskog fakulteta u Nišu, prof. Milanović je 1964. godine izabran za asistenta, kada prelazi na rad u Ginekološko-akušersko odeljenje Opšte bolnice u Nišu. Od tada, profesor dr Milan Milanović je od asistenta biran u zvanje docenta, vanrednog profesora i u zvanje redovnog profesora na Medicinskom fakultetu u Nišu. U dva mandata bio je dekan Medicinskog fakulteta u Nišu. Prerastanjem Ginekološko-akušerskog odeljenja u Ginekološko-akušersku kliniku, profesor dr Milan Milanović je 10 godina bio direktor Ginekološko-akušerske klinike. Na tim funkcijama značajno je doprineo da se proširi i razvije savremena delatnost ginekološko-akušerske službe, da se uvedu novi oblici dijagnostike, rane detekcije i prevencije ginekološko-akušerskih oboljenja. Izgradnjom novog sprata Klinike, proširenjem ambulatno-dijagnostičkog bloka, nabavkom mnogobrojnih dijagnostičkih aparata, kao i uvođenje brojnih novih laboratorijskih testova u mnogome je proširilo obim prevencije, rane dijagnostike, otkrivanje etiologije i patogeneze ginekološko-akušerskih oboljenja. Velika je zasluga prof. dr Milanovića i njegov doprinos razvoju prevencije, dijagnostike i terapije ginekoloških malignih poremećaja. Svoje usavršavanje u Briselu iskoristio je da prenese metodologiju ispitivanja endokrinih poremećaja kod žena, da razvije službu dijagnostike i terapije ginekološko-endokrinih poremećaja.

Nesebično je obučio mlade lekare iz te oblasti, omogućio im da odbrane magistarske i doktorske disertacije iz ove oblasti. Sa više od 200 radova, objavljenih u zemlji i inostranstvu, prof. dr Milanović je bio motor naučno-istraživačke delatnosti na Ginekološko-akušerskoj klinici u Nišu.

Ljubav prema medicinskim istraživanjama prof. dr Milanović je pokazao još za vreme medicinskih studija. Pored uspeha na ispitima na fakultetu, on je, radio je kao demonstrator na Internoj klinici. Bio je omiljen među studentima medicine, stekao je pedagoško iskustvo i rano povezao medicinu sa prosvetnom delatnošću. Ova delatnost mu je mnogo pomogla za vreme asistentkog i profesorskog rada na Medicinskom fakultetu. Time je dobro savladao predmetnu materiju, imao široku medicinsku kulturu, voleo je oblast kojom se bavio, a posedovao je prirodni talenat da na lak i razumljiv način prenese slušaocima i najkomplicovanije medicinske enigme, što mu je omogućilo veliku popularnost kod studenata medicine i stomatologije, studenata na poslediplomskim i doktorskim medicinskim studijama. Mnogi njegovi slušaoci zavoleli su ginekologiju zbog prof. dr Milana Milanovića. Voleli su da im on bude mentor ili član ispitne komisije. To je bio dokaz da ga krasi: naučno poštenje, široka medicinska kultura, spremnost da pomogne da se otkrije uzrok i mehanizam nastalog poremećaja i primeni adekvatna terapija.

Profesor Milanović je gajio veliku ljubav prema svojoj porodici. Sa suprugom prof. dr Milicom, redovnim profesorom Građevinskog fakulteta u Nišu, svu svoju ljubav utkali su u svoju jedinicu, dr Biljanu i unuke: Marijanu i Milanu. Ali, prerana smrt Biljane bila je prevelika tragedija koju prof. dr Milanović nije mogao da preboli.

Pored medicine, bio je veoma angažovan i u društvenim organizacijama. Bio je predsednik Regionalne komisije za zaštitu majke i deteta, član Republičke komisije za zaštitu majke i deteta, predsednik Upravnog odbora Kliničke bolnice u Nišu, predsednik Saveta i Izvršnog odbora Medicinskog fakulteta, član konfe-

rencije SK Univerziteta u Nišu. Bio je veoma aktivan u Srpskom lekarskom društvu. Za svoj rad odlikovan je medaljom zasluge za narod, ordenom za vojne zasluge sa srebrnim mačevima, ordenom rada sa zlatnim vencem, odlikovanjem dr Nikole Hadži Nikolića, ordenom Republike Srbije sa srebrnim vencem, a primio je čitav niz pohvala i priznanja; 1982. godine dobio je prestižnu Oktobarsku nagradu grada Niša.

Prof. dr Milana Milanovića krasile su najlepše ljudske osobine intelektualca. Bio je miran, tih, nenametljiv, vredan, tačan, odgovoran i iznad svega human. Kao dekan i direktor Klinike, mnogima je pomogao da se usavršavaju, napreduju, da putuju po zemlji i inostranstvu, da stiču znanja. O ljudima je govorio sve najbolje, isticao je njihove vrline i dobre osobine. Kod njega nije bilo zavisti na tuđe uspehe. Sećam se jednog razgovora sa njim. Ispričao sam mu da sam se u Bogosloviji u Foči sreo sa Veljkom Guberinom, našim čuvenim advokatom, i u razgovaru sa njime spomenuli smo i profesora Milanovića. Tada mi je gospodin

Guberina rekao da je sa profesorom Milanovićem bio zajedno u gimnaziji u Jagodini, kao izbeglica. Prof. Milanović se nasmejao i rekao: „Ja sam, zajedno sa jednom grupom đaka tadašnje gimnazije u Jagodini, bio u grupi odličnih učenika. Ali, kada je došao Veljko Guberina, kao izbeglica, on je za nas odlične đake bio odličan.” Malo današnjih intelektualaca mogu ovako da kažu za sebe i svoje drugove! Međutim, to je još jedna od velikih vrlina pokojnog prof. Milanovića.

Svima nama, koji smo imali sreće i zadovoljstvo da radimo sa prof. dr Milanovićem, to druženje će ostati u najlepšoj uspomeni. Njegovim studentima medicine i stomatologije, lekarima na posle diplomskim i doktorskim studijama, kao i lekarima na specijalizaciji i specijalistima, prof. dr Milan Milanović treba da posluži kao primer kakav treba da bude lekar dvadesetprvog veka. Oni treba da teže da ga u svemu dostignu i pravaziđu! Bila je to i poslednja životna želja pokojnog prof. dr Milana Milanovića.

Sreten Pavlović